

[Simonsen.]

slag i pensionstillægget. Derfor kan vi ikke medvirke til at føre pensionstillægget tilbage til det gamle system, der efter vores opfattelse er dårligere end det, vi har i dag.

Det samme gør sig i og for sig gældende på ægteskabstillæggets område.

I spørgsmålet om de 62-67-årige kvinder vil jeg gerne for det første anføre, at vi i forbindelse med sparebestræbelserne har erklæret os villige til at gå ind i forhandling om at føre forholdene tilbage til det gamle, fordi der jo her var tale om at udvide pensionsretten, hvis man skal sige det generelt. Derfor er vi parat til at forhandle om en løsning om dette specielle punkt. Vi er ikke overbevist om, at det er nogen særlig god idé, ministeren har fået om at indføre et såkaldt hustrutillæg til mandens pension, som skal indtægtsreguleres. Spørgsmålet er, om det er det tidligere system, vi her fuldt og helt skal vende tilbage til. Det kan vi diskutere under udvalgsdrøftelserne.

Som sagt: på dette ene punkt kan vi forhandle om en løsning, men med hensyn til pensionstillægget og ægteskabstillægget mener vi, at der er tale om en forringelse, og vi forstår godt, at kontaktudvalget i sin henvendelse for et par dage siden til socialudvalget gjorde ophævelser over det, for det må være meget vanskeligt ikke alene for kontaktudvalget, men for pensionisterne rundt omkring i landet og for borgerne som helhed at forstå den højere visdom i det, man foretager i dette hus, når man kan ændre fra den ene dag til den anden.

Hr. Tastesen var inde på den udvalgsbetænkning, der kommer om et pensionsystem som helhed, og der er selvfølgelig grund til at håbe på, at den kommer så hurtigt som muligt. Men det understreger netop også, at dette igen at ændre på pensionsberegningerne i en situation, hvor vi ved at der kommer en embedsmandsudtalelse om en forenkling af vort pensionssystem, i og for sig ikke er særlig klogt. Det tror jeg ikke ret mange vil kunne se den højere visdom i.

Vort mål for pensionslovgivningen er, at der skal være tale om ensartede pensionsløb for alle, således at der ikke bliver tale om straf for de mennesker, som selv sparer op til en pension eller har en ekstraintægt, fordi de gerne vil være beskæftiget og dermed trives bedre, end hvis de bare skal gå

hjemme, til trods for at de har både fysisk og psykisk styrke til at øve en indsats på en eller anden måde. Endelig mener vi, at vi skal have et pensionssystem, som letter administrationen. Det må være de afgørende ting. Derfor er vi modstandere af alle forslag, som går imod dette princip, og kun det enkelte spørgsmål om de 62-67-årige kvinder, der er gift med pensionister, kan vi forhandle om.

Tøve Nielsen: I de hektiske dage i marts måned, da spareforhandlingerne stod på her i huset, og da der blev ydet forskellige bidrag fra de forskellige politiske partier, var der ret bred enighed om, at også den sociale sektor måtte holde for.

Venstre stillede dengang sammen med det radikale venstre bl. a. forslag om, at pensionstillægget til gifte skulle ændres, og at den folkepension, der i dag bliver udbetalt til kvinder mellem 62 og 67 år, der er gift med en pensionist, skulle ændres til et ægteskabstillæg. Det vil med andre ord sige, at venstre er positivt indstillet over for at medvirke til forsvarlige besparelser inden for de områder, der er omtalt i de lovforslag, vi behandler i dag.

Jeg skal dog for god ordens skyld tilføje, at før vi skrider til en afstemning, må vi have adskillige ting klaret op under udvalgsarbejdet. Det er jo vanskelige ting, vi har med at gøre her, og selv om jeg har læst bemærkningerne til lovforslaget ret så grundigt igennem og har forsøgt med mine egne ord at formulere det, så det skulle være lettere for almindelige mennesker at forstå, må jeg indrømme, at for mig er der stadig væk nogle dunkle ting, som kræver nærmere belysning. Det må vi også bruge udvalgsarbejdet til. Selv om der kun er kort tid tilbage, er det nødvendigt at få alle disse ting klaret op, for vi må sikre os, at vi kender konsekvensen af de love, vi vedtager, og vi må sikre os, at vi ikke kommer i den situation at skulle ændre dem igen med ganske kort varsel. Dette siger jeg ikke for vores egen skyld, men i langt højere grad af hensyn til de mennesker, vi lovgiver for. De må have krav på at vide, hvad de har at rette sig efter.

Noget kunne måske tyde på, at de oplysninger, der fra socialministeriets side tilgik socialudvalget, da man i 1972 behandlede